

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 253. — ŠTEV. 253.

NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 28, 1933. — SOBOTA, 28. OKTOBRA 1933

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XII. — LETNIK XII.

HENRY FORD DELA ZVEZNI VLADI VELIKE PREGLAVICE

DASI JE FORDOVA DRUŽBA
STAVILA NAJCENEJŠO PONUDBO,
VLADA NE VE, ČE BI JO SPREJELA

NRA se ne more odločiti za sprejem Fordove ponudbe. — Johnson pravi, da bo imel Ford opravka z justičnim departmetom, ako ne bo zadostil vsem zahtevam. — Niti Fordova družba niti njene podružnice ne bodo dobile vladnih kontrakov.

WASHINGTON, D. C., 27. oktobra. — Predsednik Roosevelt še vedno čaka, kdaj bo dobil od Henrya Forda zagotovilo in dokaze, da Fordova družba izpolnjuje določbe pravilnika za avtomobilsko industrijo.

Neki Fordov zastopnik je rekel, da Fordove delavnice obratujejo ne samo po pravilniku, ampak imajo delavci še celo večje ugodnosti kot jih pravilnik določa.

Industrijalni administrator Johnson je javno zapretil Fordu, da bo njegov slučaj poveril justičnemu departmetu, ako ne dobi od njega v doglednem času točnega in zadovoljivega odgovora.

Razni vladni departimenti so naročili za več milijonov dolarjev truckov in avtomobilov, in Ford je stavil izmed vseh tvorničarjev najnižjo ponudbo.

Vlada zaenkrat še ne ve, čigavo ponudbo naj sprejme; ali Fordovo, ki je najcenejša, ali ponudbo kake druge družbe, ki je podpisala pravilnik, dasi je stavila dražjo ponudbo.

Johnson je namignil, da tudi Fordove podružnice, ki so pod raznimi imeni raztresene po vsej deželi, ne bodo dobile vladnih naročil, ako ne bo med Fordom in vlado dosežen popoln sporazum.

DETROIT, Mich., 27. oktobra. — Fordova družba je izdala ugotovilo, v katerem dolži industrijalnega diktatorja Johnsona, da jo je pričel bojkotirati.

— Johnson nam očita, — je rečeno v ugotovilu, — da naše ravnanje ni v soglasju s postavo. Nobena postava ne določa, da moramo podpisati pravilnik. Nobena postava ne določa, da moramo imeti znamenje višnjevega orla. Johnsonovih izjav ne smatramo za postavo. Johnson je storil veliko krvico ameriški industriji, čije delovanje je v soglasju s postavo. Pa ne samo to. On nastopa kot diktator ter si prisvaja oblast najvišjega sodišča.

WASHINGTON, D. C., 27. oktobra. — Vprašanje, ako bo Henry Ford mogel biti vdeležen pri vladnem naročilu za več milijonov dolarjev avtomobilov, truckov in aeroplakov, ne da bi podpisal NRA pravilnik, je še bolj zamotano, ker je Ford stavil administratorju NRA najnižjo ponudbo.

Uradniki gozdarskega oddelka so v dvomu, ako imajo postavno pravico kupiti trucke od tvrdke, ki ni podpisala avtomobilskega pravilnika, kar odredba predsednika Roosevelta odločno prepoveduje. Henry Ford ni podpisal NRA pravilnika.

Vojni departmet, ki je zahteval, da mora Ford podpisati določbe pravilnika, ako hoče biti udeležen pri naročilu vojnega departmента v znesku — \$10,000,000, mogoče ne bo prišel v zadrgo, ker bodo morala biti naročila izvršena po vojaških načrtih in določbah.

NRA je mnenja, da se Ford ravna po avtomobilskem pravilniku in do sedaj v vladni urad še ni prišla v tem oziru nobena pritožba proti Fordu.

S 1. novembrom mora avtomobilska trgovska zbornica predložiti vladi svoje poročilo o poslovanju pod NRA pravilnikom. Ako Ford do tega dne zbornici ne predloži svojega poročila, mu NRA administracija ne bo priznala, da je izpolnil vse zahteve pravilnika.

Litvinova čakajo težke naloge

MILICA PROTI ŠTRAJKARJEM

Governer države Iowa je dovolil, da sme biti narodna garda poklicana. Gardisti bodo odganjali pikete.

Glenwood, Iowa, 27. oktobra. — Seri William de Moss je z dovojenjem governerja Clyde Herriinga pobastil narodno gardo, da tekmo farmerskega štrajka drži vse ceste proste piketov.

Gardisti bodo postavili svoj stan blizu Plaatsmouth mosta, kjer je 500 farmerjev v spremstvu šerifa spremočelo vrsto truckov z živino skozi vrste piketov.

V okraju Pottawattamie je razširjeno med farmerji veliko gibanje proti farmerskemu prazniku.

V Glenwoodu so tudi farmerji na svojem shodu sklenili, da bodo spremljali truke skozi vrste piketov.

NEMIRI V PALESTINI

Tekom nemirov je bilo ubitih trinajst oseb. Arabci so odločno proti priseljevanju Židov.

Jaffa, Palestina, 27. oktobra. — Policija je streljala na veliko množico Arabcev, ki se protestirali proti vedno naraščajočemu priseljevanju Židov. Ubijti je bilo nedoločeno število Arabcev in mnogo ranjenih. Tudi nekaj policistov je bilo ranjenih.

Kot so Arabci prišli iz mošeje, so se pripravljali na paraido, katero je pa je mestna oblast preprečila.

Arabci, ki so bili oboroženi z revolverji, palitevami in kamnjenjem, so skušali prebiti policejski koridor. Ko Arabci ni bilo mogoče pomiriti, je policija pričela strelijeti. Popolne so se nekaj nekoliko poleg, toda so vedno je bilo slišati streljanje. Nekaj Arabcev je bilo ubitih, toda najih število ni znano.

Policijska patrolira po mestu in vojaštvu je pripravljeno. V protest proti naseljevanju Židov so Arabci zaprli svoje trgovine.

LINDBERGH V PARIZU

Pariz, Francija, 27. oktobra. — Charles A. Lindbergh je iz Invernessa na Škotskem priletel v Pariz in je pristal na mornariškem letališču Les Mureaux na Seini.

Na poletu se je moral boriti s hudim vijarjem.

Pri prihodu v Pariz je rekel, da je moral obiskati mesto, kjer je pred šestimi leti dosegel toliko časti, ko je sam priletel iz New Yorka.

Lindbergh se je s svojo soprogo nastanil v hotelu Crillon, kjer tudi stanejo general Pershing, ki je sprejel Lindbergha kot polkovnika z vojaškimi časti.

Lindbergh je naprosil mestno oblast, da pusti vsak oficijelen sprejem, ker hoče preživeti v Parizu nekaj dni kot navadni mežanci.

V Združenem države se bo odprejal s parnikom. Dneva za svoj

SODNIKA SO ODVEDLI

Odvedenje se je izvršilo iz političnih razlogov. — Sodnik ni hotel podpisati predložene mu liste.

Pikesville, Ky., 27. oktobra. — Davi so ustanili Willis Statona, stire maskirani moški ter mu rekli, naj podpiše neko listino, Keterga ni hotel storiti, so ga odvedli.

Staton kandidira na neodvisen tiket za okrožnega sodnika.

Statonove nečak je rekel, da je peljal Statona v nekega političnega zborovanja v Pikesville, ko je imel več avtomobil zastavljen.

Iz avtomobila so stopili štirje maskirani moški in mu predložili neko listino v podpis.

Raje umrem, kot da bi to podpisal, — je odvrnil Staton.

Nato so ga zgrabiли, zvezali, vrigli v avtomobil in ga odvedli.

Mrs. Staton je izjavila, da je dobil njen mož več pisem, v katerih so mu neznanci grozili, da se mu bo nekaj zelo neprijetnega zgodilo, aka bo vztrajal pri kandidaturi.

ODŠKODNINE ZA FARMERJE

Washington, D. C., 27. oktobra. — Okoli 80 odstotkov ameriških farmerjev, ki pridelujejo pšenico, se je zavezalo, da bodo prihodnje leto zmanjšali svoj pridelek pšenice. Za to pa bodo prejeli od vlade odškodnino v znesku \$102,000,000.

NESREČA V RUDNIKU

McKeesport, Pa., 27. oktobra. — V Hubbard majini, ki je last McKeesport Coal and Coke Company, se je s stropom odtrgal kamenje.

Trio majnerji so bili pri tem uhititi, več pa jih je bilo ranjenih. Nesreča se je pripetila ob času, ko so se delave menjavali.

ZEPPELIN NA POVRATNEM POLETU

Akron, Ohio, 27. oktobra. — Nemški vodiljivi balon "Graf Zeppelin" se je vrnil iz Chicaga ter bo jutri odletel nazaj proti Nemčiji.

Nesreča se je pripetila ob času,

PRINC HUMBERT JE IMEL NEZGODO

Berlin, Nemčija, 26. oktobra. — Uradni list je objavil naslednje kratko obvestilo:

Oblasti so dovolile trgovske podjetje, ki je bilo znano pod imenom "Pivovarnaška družba Dreher", da premeni svoje ime v "Dreherjeva mlekarja".

Dreherjeva pivovarna je bila skoraj eno stoletje največje podjetje te vrste v Avstriji.

Leta 1836 je mladi Anton Dreher v Klein-Schwechat pri Dunaju ustanovil prvo pivovarno, katero je tekmo let razširil, tako da so naprave z uradniškimi poslopiji merile 12 akrov. Poleg tega je tudi zgradil pivovarno v Micheldorfu na Češkem in drugo blizu Budimpešte. Ob njegovi smrti leta 1863 je bilo njegovo premoženje cenjeno na 600,000,000 kron in je bil za cesarjem Francom Jožefom najbogatejši Avstrije.

Po njegovi smrti je prevzel pivovarno njegov sin. Po vojni je podjetje pričelo nazadovati in Dreher se je umaknil iz pivovarske družbe ter samo upravljal svoja posestva. Zadnji lastnik, Evgen von Dreher je bil pred kratkim ubit pri neki avtomobilski nesreči in njegov sin je star kolaj deset let.

In sedanji je bilo pivovarna izpremenjena v mlekarino.

RAZOROŽITVENA KONFERENCA

Delegati zahtevajo novo zasedanje. — Ne vedo, kaj naj napravijo. — Anglija priporoča zaupanje mesta obžalovanja.

Zeneva, Švica, 27. oktobra. — Cela komisija svetovne razožitvene konferenca je bila odgovorjena do 4. decembra ter je pustila razožitvena zadeva za prihodnjih šest mesecov vodilnemu odboru, ki pa je bil tudi odgovoren do 9. novembra.

Ameriški delegat Norman II. Davis bo med tem časom najbrže potoval po Evropi, aka ga predsednik Roosevelt ne pokliče v Washington.

Dne 9. novembra, ko se zopet sestane odbor razožitvene konference, bo imel vprašanje glede razožitvene zadeve za prihodnjih šest mesecov vodilnemu odboru, ki pa je bil tudi odgovoren do 9. novembra.

Ameriški delegat Norman II. Davis bo med tem časom najbrže potoval po Evropi, aka ga predsednik Roosevelt ne pokliče v Washington.

Anglijski delegat Anthony Eden je rekel, da je sicer obžalovanja vredno, da je Nemčija odstopila od razožitvene konference, da se pa delegati zadržati tega ne smejijo odvratiti od svojega poglavitevna namena in cilja.

ROOSEVELT OGDODIL USMRČENJE

Washington, D. C., 27. oktobra. — Predsednik Roosevelt je odgodil za nedolčen čas usmrčenje zameca Williama Washingtona in sicer dve minuti prej, predno je imel umrli na električnem stolu.

To se je izgodilo ma priporočenega generalnega solitorja Biggsa, da se zamore preiskati, verodostojnost dokazov, ki govorijo v njem prilog.

PIVOVARNO SO PREMENILI V MLEKARNO

Dunaj, Avstrija, 27. oktobra. — Uradni list je objavil naslednje kratko obvestilo:

Oblasti so dovolile trgovske podjetje, ki je bilo znano pod imenom "Pivovarska družba Dreher", da premeni svoje ime v "Dreherjeva mlekarja".

Dreherjeva pivovarna je bila skoraj eno stoletje največje podjetje te vrste v Avstriji.

Leta 1836 je mladi Anton Dreher v Klein-Schwechat pri Dunaju ustanovil prvo pivovarno, katero je tekmo let razširil, tako da so naprave z uradniškimi poslopiji merile 12 akrov. Poleg tega je tudi zgradil pivovarno v Micheldorfu na Češkem in drugo blizu Budimpešte. Ob njegovi smrti leta 1863 je bilo njegovo premoženje cenjeno na 600,000,000 kron in je bil za cesarjem Francom Jožefom najbogatejši Avstrije.

Po njegovi smrti je prevzel pivovarno njegov sin. Po vojni je podjetje pričelo nazadovati in Dreher se je umaknil iz pivovarske družbe ter samo upravljal svoja posestva. Zadnji lastnik, Evgen von Dreher je bil pred kratkim ubit pri neki avtomobilski nesreči in njegov sin je star kolaj deset let.

In sedanji je bilo pivovarna izpremenjena v mlekarino.

NENAPADALNA POGODBA MED AMERIKO, RUSIJO IN JAPONSKO

MOSKVA, Rusija, 27. oktobra. — Komisar za zunanje zadeve Maksim M. Litvinov je ob 11. počasi v posebnem železniškem vozlu, ki je bil priključen vlaku, ki vozi v Varšavo in Berlin, odpotoval iz Moskve in je na potu v Washington, kjer se bo pogajal s predsednikom Rooseveltom za obnovitev rusko-ameriških diplomatskih zvez.

Diplomatični krogi so mnenju, da bo mogoče v Washingtonu skleniti enajsta enapadala pogodba treh držav, med Združenimi državami, Rusijo in Japonsko, vsled česar bo mir na Daljnem Izoku zagotovljen.

Četudi ni o tem nikakega uradnega mnenja, kvandar je gotovo, da Rusija ne bi bila proti takim pogodbam. Tako pogodbo bi tudi odobravel japonski zunanjki minister Koki Hirota, ki je bil poslanik v Moskvi, predno je postal zunanjki minister in ki je poznan kot goreč zagovornik sovjetsko-japonskega bližanja. Toda dvomljivo je, ako bo Hirota, kateremu ne je posrečeno med japonskimi utra-nacionalci premagati njih nasprotja proti rusko-japonski nena-padalni pogodbi

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President
L. BENEŠE, Treasurer
Place of business of the corporation and address of above officers:
116 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

In celo leto velja na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$8.50
..... \$6.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00	
za četr leta \$1.50 Za pol leta \$8.50
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelj in praznikov.

Dopisni bres podpisna in osebnosti se ne pribujejo. Denar naj se blagovno poslati po Money Order. Pri spremembni kraja narodnikov, prosimo, da se nam tudi prejnejo bivalisce naznam, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: CHelsea 2-3378

KDO JE ZMAGAL V SVETOVNI VOJNI

Prepir, kdo je pravzaprav zmagal v svetovni vojni, se vrši izza sklenitve premirja in najbrž ne bo nikdar končan.

Francozi pravijo, da so oni zmagali. Amerikanci si laste to čast zase. Istotako tudi Angleži.

Nemeji pravijo, da so zmagovali vse do časa, ko je poslega Amerika vmes.

O zmagi govorji seveda tudi Italija, dasi se je moralno njen vojaštvo umakniti daleč za reko Piavo.

Te dni je neki londonski časopis objavil članek o bivšem nemškem kajzerju Viljemu.

Člankar je baje iz zanesljivega vira izvedel, da je bivši kajzer najbogatejši mož v Evropi. Njegovo premoženje znaša baje nad stosedemdeset milijonov dolarjev.

Če je to resnica, odpade vprašanje, kdo je zmagal v svetovni vojni.

Kajzer je zmagal!

FAŠIZEM V AMERIKI

Fašizem, ki je huda bolezen na telesu narodov, se je iz Italije razpasel skoro po vsem svetu v več ali manj hudi obliki.

Celo Nemčija, kafero so smatrali vsi za eno najnajprednejših držav, se mu je brezpogojno podvrgla. In ni več daleč čas, ko bo Nemčiji sledila tudi Avstrija ter druge centralno-evropske države.

Citatelje bo gotovo zanimalo, če je tudi v Združenih državah kaj fašistov.

Seveda so. In po zatrdirilu njihovega voditelja Arthura J. Smitha jih je celih deset milijonov.

Možak ima svoj glavni stan v Philadelphia. Pred kratkim je policija preiskala njegov urad in našla razne stvari, zaradi katerih se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Ameriški fašisti nosijo rjave srajce in njih cilj je napraviti predsednika Rooseveltta za diktatorja.

Onemu, ki pristopi v fašistično organizacijo, ni treba plačati nobene vstopnine, kupiti pa mora (in v tem grmuči zajec) od Arthurja J. Smitha rjavo sraje s fašističnim znamenjem.

Sraje stane trinajst dolarjev.

Brez dvoma je Smith dosti čital o Kukluksklancih, katerim so wizzardi prodajali bele halje po deset dolarjev in s tem napravili ogromna premoženja.

Ker imajo fašisti (po Smithovem zatrdirilu) bolj jasne cilje nego so jih imeli Kukluksklanci, so njihove srajce tri dolarje dražje od belih halj.

Kar se tiče fašistične želje, da bi postal Rooseveltt ikonat, je pa druga stvar.

Kongres je res dal Roosevelttu skoro diktatorsko oblast, toda Roosevelt se je dosedaj še ni poslužil in se je najbrž tudi ne bo, kajti zaveden in napreden narod, čigar zemlja je neizmerno bogata, se bo skušal z drugačnimi sredstvi kot je diktatura izkopati iz mizerije.

Če pa res ne bo drugega izhoda in drugega sredstva, bo začel Roosevelt izvajati diktatorsko oblast.

Ako bo prišlo do tega, bo smatral predsednik za svojo prvo dolžnost, razpustiti organizacijo ameriških fašistov.

ENOSTAVNO, TODA TEŽKO IZVEDLJIVO

NRA se je dosedaj še precej dobro obnesla, toda nobena novotarija nima takoj popolnega uspeha.

Nesporazumi se le počasi izglađijo in popolno soglasje je skoraj nemogoče.

Marsikaj, kar je lepo na papirju, se v praksi ne obnese.

Neki list v Georgiji je dal administratorju NRA, generalu Johnsonu, sledeči nasvet:

— Tako uredite, da bomo tisto, kar moramo kupiti, zelo poceni kupili in da bomo tisto, kar imamo naprodaj, zelo dragi prodali.

Če bi bilo kaj takega mogoče, bi bilo depresije manoma konec.

Dopisi.

Pittsburgh, Pa.

Želim sporočiti mojim sorodniki, znancem in prijateljem, da sem se moral podvrediti težki operaciji na ušenski kosti (mastoid) dne 19. oktobra 1933.

Zdravje se mi boljša. Pozdrav!

Frank Maček,

Moon Run, Pa.

Perryville, Pa.

Vsem prijateljem in znancem naznjam tužno vest, da je bil do smrti povozen od vlaka moj mož George Chevan dne 20. oktobra ob pol enajstih ponoči, ko je iskal delo in se vračal domov po Wabash progi. Našli so ga pri Brookstonu že mrtvega. Leta 1931 nai je bil zgorzel. 1932 mi je moja mati tudi zgorela, sedaj sem pa se moža izgubila. V kratkem času so mi moži najdražji. Naj v miru počivajo!

Tukaj zapunšča mene, žalujem, in 29 mesecov staro hčerko, ki jo je iskreno ljubil in dve svakinji. V starem kraju zapušča sestro in brata.

Pozdrav!

Albina Chervan.

Moon Run, Pa.

Ker se nikdo ne oglasil iz naše naselbine v listu Glas Naroda, bom jaz nekoliko opisal o razmerah pri nas.

Najprej moram omeniti, da smo izgubili tri rojake iz naše naselbine v tem letu. Prvi je umrl Johan Celar v marcu, drugi je umrl v mesecu avgustu, John Grile, in tretji, Alojz Temčič, je umrl v mesecu septembru. Zadnjega dva sta bila starca naseljence in dobro stojela. Vsi trije pa zapisčajo kadružine. Tako je bilo to leto za našo naselbino zelo nesrečno. Upam pa, da bo prihodnje leto kaj boljše za nas.

Delavske razmere so se precej izboljšale, ker je v veljavi NRA. Dela se s polno paro, to je 40 ur v tednu v vseh premožničkih v tukajšnjem okolici. Kotliko časa se bo pa tako delalo, je pa vprašanje bodočnosti.

Dne 30. novembra na Zahvalni dan obhaja društvo št. 88 S. N. P. J. v Moon Run, Pa. svojo 25. leto. Program bo zelo bogat.

Glavni govornik na tej proslavi bo sobrat Frank Podboj iz Park Hiš, Pa.

Nekaj mi je tudi prišlo na moja velika ušesa, namesto, da misli ženski klub "Nira" prirediti neko semešno igro za to slavnost. Am pak to je še tajnost kluba, kakšna igra bo, vendar se šepeta semčina, da bo ta igra tako semešna, da bo za počit.

Pričetek te slavnosti bo točno ob 2. uri popoldne.

Ufjudno vabimo vse cenjeno občinstvo, da ne pozabi priti na to dan v Moon Runu in vas zagovajamo, da van ne bo žal za par ur, ki jih prebijete med nam. Manjkalno ne bo nobene stvari, naj si bo za suha grla ali za plesačljivo. Tudi Peter Zgaga ne je izostane, ker tukaj je dosti Marjan in drugi dekle, ki ga bodo prav dobro zabavale; to mu garantiram.

Za pripravljalni odbor:

Jacob Skerl.

NOVA POTA V PREMOGORSTVU

Sestanek, do sedaj nenavadne vrste, se je pred dnevi vršil v nemem hotelu v Washingtonu. Ob enem koncu dolge posvetovalne mize sedel je dolgoleten delavski voditelj, ki je vodil premagarje v neštevilnih strajkih in borbah za priznanje njihove pravice do kolektivnega pogajanja. Ob drugem koncu je sedeł predsednik ene izmed največjih premožničkih družb v Pensilvanijski, starobitje proti organiziranemu delavstvu, ki je pred nekoliko leti prisegel, da nikdar ne stopi v pogajanja z organizacijo premagarjev. Ob obeh straneh ame sedeli so poglavari raznih premožničkih družb in zastopniki organizacije United Mine Workers. Seja, ki je sledila sedmim tednom pogajanja, je bila sklicana v svrbo, da se podpiše sporazum glede ur dela in mezd v industriji mehkega premagarja. Predsednik Roosevelt je skoraj takoj za tem odobril sporazum kot dodatek k uže odobrenemu NRA kodeku za to industrijo.

Ko to pišemo, delo v nekaterih premožničkih zapadnih Pensilvanijskih državah sledi vzgodnemu primeru sodelovanja s premagarji, ki ga je dalje tudi industriji Rocky Mountain Fuel Company, drugi največji producent premagarja v Coloradu. Miss Josephine Roche, ustanoviteljica Foreign Language Information Service, je predsednica družbe. Skozi dolga leto so lastniki premagarjev v Coloradu bojevito odvajali vsak poskus organizirati premagarje in ta država je bila toriše velikih strajkov. Ko je Miss Roche dobila kontrolo te družbe, sklenila je sporazum z United Mine Workers, ki je vzbudil senzacijo širok vse dežele.

Pohvalili so ga, kakor značilen primer, kaj se mora napraviti in polju socijalne pravice. Delavci so bili pripoznani kot "partnerji" v skupnem podjetju. Uveden je bil osemurni dan, metla so bile povisane nad onimi v bližnjih ne-ameriških premožničkih v stanovanju je bilo postopanje za poravnjanje vzajemnih sporov. Sestanek je zavrnjal, da se socijalna pravica biti preobratna točka, v zgodovini ene izmed osnovnih industrij v Ameriki, v kateri prevladujejo tujerodni delavec.

Sporazum se tiče mezd in delavskih razmer kakih 340.000 premagarjev od Alabame do Pensilvanijske, vstevišči premagarjev v West Virginiji, ki so bili pozorni ostri delavskih bojev za nekoliko desetletja. Navstevši okraj trdega premagarja, ki zapoveda 100.000 unioniziranih premagarjev, vsa premožnička industrija je bila tako unionizirana. In je najbolj značilna poteka tega sporazuma. Na nedvomen način se priznava pravica premagarjev, da se smejo organizirati in se pogajati kot organizacija. Uvedena je popolna mašinerija za poravnjanje sporov, začenši od lokalnega premagarnika, ki naj izvoli tri člane za poravnjanje težkoč, do o-krajnega zastopnika premagarjev in zastopnika industrije, pa tja do narodnih udruženj delavcev in delodajalcev.

Ustanavlja se minimalna urna dnevna meza po stroki in okraju. Tako v premožničkih Pensilvanijskih, Ohio in severne West Virginiji imajo dobiti "rock drillers" ne manj kot 59 in pol centna na uro, "drillers", "trackmen", "wiremen", "timbermen" — 57 centov na uro ali \$4.60 na dan, "greasers", "trappers", "flaggers", "switch throwers" — 37 in pol na uro oziroma \$3 na dan. Minimalna plača za zmanjšanje delavcev sega od 37.5 do 48 centov na uro. Za severno West Virginijo so bile sprejeti minimalne meze za 2000 funtov premagarja, od 33 do 56 centov.

Ako se te meze priznajo in s temi, ki se sedaj plačujejo, sporazum povisja plača za 20 odsto in več. Druge značilne točke sporazuma in premožničkega kodeksa so:

Določa se petdnevni teden 44 ur.

Premogarji si pridobijo pravico

meti svojega lastnega tehtca (check-weightman), ki naj nadzira tehtanje premagarja.

Nikdo pod starostjo 17 let ne sme biti zaposlen v jami niti v nevarnem delu zunaj jame.

Premogarji ne smejo biti prisiljeni živiti v hišah premožničkih družeb.

Morajo biti plačani v gotovini ali s čekom, predstavljenim gotovino, ne pa z nakaznicami (script) in ne smejo biti prisiljeni kupovati v prodajalnicah premožničkih lastnikov.

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1934

IMAMO V ZALOGI

Cena 20c

s poštnino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Peter Zgaga

Ko je bil ženin sam z nevesto, jo je žubezljivo objek in ji začepal na njo:

— Jaz te bom vedno, vedno rad imel.

Ona je zazdehalo in odvrnila:

— Vedno da me boš rad imel!

Oh, čakko bo to strašno dolgočasno...

To so bile vse priprave.

Dandanes je povsem drugače. V Ameriki namreč. Dandanes si mora dati otrok, predno gre v šolo, izrezati buševke.

* *

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ČUDEŽ SVETEGA MIHAELA

Sodobna pravljica.

Bog in sveti Mihael sta se tiko sprejala čez nebo. Dan je bil lep, vse zvezde so bile pričrane, noben prasiški se ni dvignil na cesti, nolist ni v vetru začnutek. V duši Boga so se gnetle težke skrbi — grunta je ta narod in to zemljo in ga ni mogel pregrumati. Z vsakega, pa magari najbolj zavrnjenega koščka sveta je vsak hip prišel kakšen odmet do neba, ves globus je jesen in čist ležal pod njim — kakor iz aeroplana. Na Kubi je bila revolucija. Dobro. V Nemčiji so misel v človeku poslati v koncentričnsko taborišče. Dobro. Poveljnik ruskih letalskih sil je s poletom v stratosfero dosegel najvišji rekord Prav.

Ves svet je ležal pred njim kakor na dlani. Tam nekje na začetku večnosti ga je bil ustvaril, da bi se dogodki godili na njem — in so se v resnici godili. Vsaka dežela je imela vsak dan svojo senzacijo, vsak narod je imel svojo voljo. Samo nad to zemljo človek ni vedel, pri tem da je. Tu se živelji ljudje, da jih sam Bog in mogel razumeti. Bila je to dežela, ki ni poznala ne greha ne kreosti, ljudje v nji niso znogli ne dobrega dela ne kriminala. Nič niti boj postega na svetu, kakor čitati policijska kronika te dežele: Ljudje so kradli samo iz stiske — nihče ni storil nicesar krivega ali pravega iz lastne volje in moči. Nobenega dogodka pod milim nebom, nobenega drznečega tveganja nobenega velikega zločina. V vseh zadnjih letih se je v glavnem mestu zgodil en sam velik vlot v najslovitejšo modno trgovino dežele in storile so tedaj odnesli nezaščiteno bogat plen. In kaj je na koncu prišlo na dan? Da s tem vlotom ni imel opravka sploh noben domaćin, da ga je na-

lastno roko zasnoval in izpeljal neki mednarodni učnprida s Francoskega, neki monsier Fransois Bonvivant iz Pariza, ki se je s sumljivimi opravki potikal po teh deželah in se je z nekakšnimi krivilihi papirji baje celo skrival za nekakšno diplomatsko zaščito, tako da je bil policiji sploh nedosegljiv.

Takšna je bila klavarna slika te dežele in tega ljudstva in nihče se ne bo žudil, da je bil Bog nad usodo svojega naroda res v skrbih.

Kaj meniš, Mihael, se je obrnil v svojemu sopotniku, odkod prihaja vse to?

Nekaj senč ēul govoriti, ko sem bil zadnji tam dol, je odvrali sveti Mihael, pa ne morem reči, kako je res. Z mlekaricami, ki so se praznih posod vračale iz mesta na Posavje, sem se spustil v menmek, pa so mi pravile strašne reči. V mestu da že celo najboljše rodbine ostajajo dolžne za mleko. Gospod moj, kolikor jaz poznam svet, so to znamenja pred poslednjem konecem. Narod, ki niti mleka ne plačuje več o prvem, takšen narod je tukaj pred konkurzom.

Boga je zaholela ta beseda. Še kadar je ēul o čisto brezpomembnem konkuru čisto neznanega trgovca v najbolj pozabljeni vasi, so mu skoraj solze stopile v oči — tako rahili ēuvstev je bil. Je manjši ostati ravne dneše, če je pada beseda, da je cel narod pred konkurzom?

Ne, Mihael, je rekel Bog in je zaustavil korak, ne smeš govoriti tako velikih besed — nihče se na svetu rajši ne zgodi, kakor da misel, ki se je iz nih porodila v svetu, postane resnica. Nikoli, Mihael, prenaglo ne izgovarjaj besed — prej bo človeka ubil s prazno besedo kakor s kamnom. Ne, te tvoje strašne novice ne morem verje-

Sveti Mihael je stal ob zidu in strmel v bahavo bogastvo, ki se je prepeljavalo pred njim, da so ga še nihče oči Ah, kako rad bi si bil zaželet, da bi se odtrgal od teh

lastno roko zasnoval in izpeljal neki mednarodni učnprida s Francoskega, neki monsier Fransois Bonvivant iz Pariza, ki se je s sumljivimi opravki potikal po teh dežalah in se je z nekakšnimi krivilihi papirji baje celo skrival za nekakšno diplomatsko zaščito, tako da je bil policiji sploh nedosegljiv.

Takšna je bila klavarna slika te dežele in tega ljudstva in nihče se ne bo žudil, da je bil Bog nad usodo svojega naroda res v skrbih.

Kaj meniš, Mihael, se je obrnil v svojemu sopotniku, odkod prihaja vse to?

Nekaj senč ēul govoriti, ko sem bil zadnji tam dol, je odvrali sveti Mihael, pa ne morem reči, kako je res. Z mlekaricami, ki so se praznih posod vračale iz mesta na Posavje, sem se spustil v menmek, pa so mi pravile strašne reči. V mestu da že celo najboljše rodbine ostajajo dolžne za mleko. Gospod moj, kolikor jaz poznam svet, so to znamenja pred poslednjem konecem. Narod, ki niti mleka ne plačuje več o prvem, takšen narod je tukaj pred konkurzom.

Boga je zaholela ta beseda. Še kadar je ēul o čisto brezpomembnem konkuru čisto neznanega trgovca v najbolj pozabljeni vasi, so mu skoraj solze stopile v oči — tako rahili ēuvstev je bil. Je manjši ostati ravne dneše, če je pada beseda, da je cel narod pred konkurzom?

Ne, Mihael, je rekel Bog in je zaustavil korak, ne smeš govoriti tako velikih besed — nihče se na svetu rajši ne zgodi, kakor da misel, ki se je iz nih porodila v svetu, postane resnica. Nikoli, Mihael, prenaglo ne izgovarjaj besed — prej bo človeka ubil s prazno besedo kakor s kamnom. Ne, te tvoje strašne novice ne morem verje-

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko storí. Naročnina za starj kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Hip nato je sveti Mihael zapustil paradiž, in ko so zvečer po mestu zagorele dolge vrste električnih in plinskih svetilk, je na vogu dveh najbolj prometnih ulic stal lep, mlad, nadvse dostojno običen gospod in mirno, brez bude motril pisanih vrvež, ki se je razliv po razkošno razsvetljeni promenadi pred njim. Vse, kar je bilo najlepšega in najbogatejšega v mestu, je ob tej uri na tem izvajenem tlu imelo svoj rendevous. Mlade študentke, ki jim diplinarni, red še ni dopuščal ljubomu, so v drobnih, pisanih solnčkih koketno drohili po trotoarju in se ozirale čez ramo, ali gre kdo za njimi. Stare gospe, ki so žalostno lepoti svojih lie morale skrivati pod pudar in pajčolan, so trdno visele svojim kavalirjem pod pazho. Tisoč žen je bilo, ki so iskale nekoga, in tisoč mož, ki so iskali prav tako. V luči svetilk, ki so v nolgi, ravni črti visele nad ulico tja gori do razkošnega parka, so teklki pomenki o borzi in valutti, o smislu življenja in odločitvi, ki bo jutri padla na sportnem igrišču, o zadnjih premierih in o koncu sveta. Vsak hip je mimo pridrvel avtomobil, v njem je sedel gospod direktor in milostljiva gospa — in stražnik, ki je stal na krajišču, je salutiral z desnico in z levico poskal smer.

Sveti Mihael je stal ob zidu in strmel v bahavo bogastvo, ki se je prepeljavalo pred njim, da so ga še nihče oči Ah, kako rad bi si bil zaželet, da bi se odtrgal od teh lastno roko zasnoval in izpeljal neki mednarodni učnprida s Francoskega, neki monsier Fransois Bonvivant iz Pariza, ki se je s sumljivimi opravki potikal po teh dežalah in se je z nekakšnimi krivilihi papirji baje celo skrival za nekakšno diplomatsko zaščito, tako da je bil policiji sploh nedosegljiv.

Takšna je bila klavarna slika te dežele in tega ljudstva in nihče se ne bo žudil, da je bil Bog nad usodo svojega naroda res v skrbih.

Kaj meniš, Mihael, se je obrnil v svojemu sopotniku, odkod prihaja vse to?

Nekaj senč ēul govoriti, ko sem bil zadnji tam dol, je odvrali sveti Mihael, pa ne morem reči, kako je res. Z mlekaricami, ki so se praznih posod vračale iz mesta na Posavje, sem se spustil v menmek, pa so mi pravile strašne reči. V mestu da že celo najboljše rodbine ostajajo dolžne za mleko. Gospod moj, kolikor jaz poznam svet, so to znamenja pred poslednjem konecem. Narod, ki niti mleka ne plačuje več o prvem, takšen narod je tukaj pred konkurzom.

Boga je zaholela ta beseda. Še kadar je ēul o čisto brezpomembnem konkuru čisto neznanega trgovca v najbolj pozabljeni vasi, so mu skoraj solze stopile v oči — tako rahili ēuvstev je bil. Je manjši ostati ravne dneše, če je pada beseda, da je cel narod pred konkurzom?

Ne, Mihael, je rekel Bog in je zaustavil korak, ne smeš govoriti tako velikih besed — nihče se na svetu rajši ne zgodi, kakor da misel, ki se je iz nih porodila v svetu, postane resnica. Nikoli, Mihael, prenaglo ne izgovarjaj besed — prej bo človeka ubil s prazno besedo kakor s kamnom. Ne, te tvoje strašne novice ne morem verje-

Sveti Mihael je stal ob zidu in strmel v bahavo bogastvo, ki se je prepeljavalo pred njim, da so ga še nihče oči Ah, kako rad bi si bil zaželet, da bi se odtrgal od teh lastno roko zasnoval in izpeljal neki mednarodni učnprida s Francoskega, neki monsier Fransois Bonvivant iz Pariza, ki se je s sumljivimi opravki potikal po teh dežalah in se je z nekakšnimi krivilihi papirji baje celo skrival za nekakšno diplomatsko zaščito, tako da je bil policiji sploh nedosegljiv.

Takšna je bila klavarna slika te dežele in tega ljudstva in nihče se ne bo žudil, da je bil Bog nad usodo svojega naroda res v skrbih.

Kaj meniš, Mihael, se je obrnil v svojemu sopotniku, odkod prihaja vse to?

Nekaj senč ēul govoriti, ko sem bil zadnji tam dol, je odvrali sveti Mihael, pa ne morem reči, kako je res. Z mlekaricami, ki so se praznih posod vračale iz mesta na Posavje, sem se spustil v menmek, pa so mi pravile strašne reči. V mestu da že celo najboljše rodbine ostajajo dolžne za mleko. Gospod moj, kolikor jaz poznam svet, so to znamenja pred poslednjem konecem. Narod, ki niti mleka ne plačuje več o prvem, takšen narod je tukaj pred konkurzom.

Boga je zaholela ta beseda. Še kadar je ēul o čisto brezpomembnem konkuru čisto neznanega trgovca v najbolj pozabljeni vasi, so mu skoraj solze stopile v oči — tako rahili ēuvstev je bil. Je manjši ostati ravne dneše, če je pada beseda, da je cel narod pred konkurzom?

Ne, Mihael, je rekel Bog in je zaustavil korak, ne smeš govoriti tako velikih besed — nihče se na svetu rajši ne zgodi, kakor da misel, ki se je iz nih porodila v svetu, postane resnica. Nikoli, Mihael, prenaglo ne izgovarjaj besed — prej bo človeka ubil s prazno besedo kakor s kamnom. Ne, te tvoje strašne novice ne morem verje-

Sveti Mihael je stal ob zidu in strmel v bahavo bogastvo, ki se je prepeljavalo pred njim, da so ga še nihče oči Ah, kako rad bi si bil zaželet, da bi se odtrgal od teh lastno roko zasnoval in izpeljal neki mednarodni učnprida s Francoskega, neki monsier Fransois Bonvivant iz Pariza, ki se je s sumljivimi opravki potikal po teh dežalah in se je z nekakšnimi krivilihi papirji baje celo skrival za nekakšno diplomatsko zaščito, tako da je bil policiji sploh nedosegljiv.

Takšna je bila klavarna slika te dežele in tega ljudstva in nihče se ne bo žudil, da je bil Bog nad usodo svojega naroda res v skrbih.

Kaj meniš, Mihael, se je obrnil v svojemu sopotniku, odkod prihaja vse to?

Nekaj senč ēul govoriti, ko sem bil zadnji tam dol, je odvrali sveti Mihael, pa ne morem reči, kako je res. Z mlekaricami, ki so se praznih posod vračale iz mesta na Posavje, sem se spustil v menmek, pa so mi pravile strašne reči. V mestu da že celo najboljše rodbine ostajajo dolžne za mleko. Gospod moj, kolikor jaz poznam svet, so to znamenja pred poslednjem konecem. Narod, ki niti mleka ne plačuje več o prvem, takšen narod je tukaj pred konkurzom.

Boga je zaholela ta beseda. Še kadar je ēul o čisto brezpomembnem konkuru čisto neznanega trgovca v najbolj pozabljeni vasi, so mu skoraj solze stopile v oči — tako rahili ēuvstev je bil. Je manjši ostati ravne dneše, če je pada beseda, da je cel narod pred konkurzom?

Ne, Mihael, je rekel Bog in je zaustavil korak, ne smeš govoriti tako velikih besed — nihče se na svetu rajši ne zgodi, kakor da misel, ki se je iz nih porodila v svetu, postane resnica. Nikoli, Mihael, prenaglo ne izgovarjaj besed — prej bo človeka ubil s prazno besedo kakor s kamnom. Ne, te tvoje strašne novice ne morem verje-

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

57

Ostudna babnica je izpraznila v dušku čašico slova. Potem je pa zagodnjala:

— Fej, to so pomije!... Ti prokleti prekupevalec ti krstijo žlahtno kapljico, da se človeku želdec obrača. Čim se nam dohodi povečajo, dobim drugega dohavitelja.

In z roko si je obrisala Luizino obleko, da bi se preveč ne pomečkala.

Peter je stopal po prstih mimo in ni se upal ozreti na spečo. Celo sapo je zadržal iz strahu, da bi se mogla Luiza ustrašiti, misleč, da se plazi okrog nje zločince, ki ji streže po življenju.

Sreč mu je močno utripalo in roka se mu je tresla, ko je pobral svečenj cap. Držec jih v rokah je hotel čim prej zopet oditi.

Kar se mu je zazdelo, da se mu šibe kolena. Obstal je za hip, da bi se pomiril. Bil je tako zmeden, tako zbegam, da se je proti svoji volji ozrl na spečo.

V bledi mesečini se je deklinčin obraz čudo odražal od umazane rjave odeje, pokravajoče telo... Začudeno je zrl Peter na te potede, ki so olranile tudi v spanju izraz globoke žalosti.

Ta obraz je kazal sledove vseh doživetij, vso grozo in vse duševne muke, kar jih je dekle doživel. Petru se je celo zdelo, da ubožica v spanju ihti.

Luzina prsa so se visoko dvigala in videti je bilo, kako se telo krčevito stresa.

— Ubog dekle! — je vzdihnil brusač.

Solza mu je kanila iz očesa in s težkim srčem je odhajal od Luizinega ležišča. V hišu, ko je že zapiral vrata, je pa naenkrat obstal in zadržal sapo. Zdeleno se mu je, da sliši nekoga govoriti.

Ni se motil. Bila je Luiza, ki je šepetal v spanju:

— Henrika!... Tu sem!... Zakaj si me zapustila?... Henrika!... Reši me!... reši me!

— Kaj pa zijaš tam? — je zakričala Frochardka na sina — Ali naj ti pomagam, mrečna lena?

Brusač se je požuril po stopnicah v pritličje. Babnica mu je iztrgala eno iz rok in začela razkladati pred seboj cape, ki so bile v culi pomešane s cunjamami vseh vrst.

Jemala je iz culi kos za kosom, memajajoč:

— Pa naj potem že toži, da nimam oblike! Dam jih vse, kar imam najboljšega in najlepšega v zalogi.

Stara navihanka se je spoznala na to, če je bilo treba sestaviti iz umazanih cap sotutje vzbujajoče oblike. Ogledovala je od vseh strani staro platneno oblike, pred leti okrašeno z rožami, ki se pa pod neštetimi madeži in nesnago že davno niso več videle.

— Zares lepa oblike, ki sem jo nosila, ko je bil ranjki še živ, — je mrmljala sama pri sebi. — Morda bo malo presvetla za ta letni čas; toda če gre za beračenje, ne sme biti beračica oblecena kot prava princesa.

Oblike je bila tu. Šlo je za določitev, za razne pritlikline. Frochardka je brž pogledala, kaj je še v culi.

Stara

